

לברית המלך לא בקשה דבר כי אם אתה אשר יאמר
האי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת זו
בעיני כל ראייה ותליך אסתר אל המלך אחשורוש
אל בית מלכותו בזידש העשייר היא חדש טברן
בשנת שביע למלכותו ואהבת המלך את אסתר מיכל
הנשים ותשא זו זוסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר
מלך בראשה ומיליכה תוצאה ושתי ויעש המלך
משתה גדרול לכל שריו ועבדו את משתה אסתר
והנזהה למדיניות עשה ויתן משאת כיד המלך ובקבץ
בתולות נזית ומרדי כי יש בשער המלך אין אסתר
מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי
ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היה באמנה
אתו בימי המלך ומרדי ישב בשער

המלך קצה בגתן ותרש שזי סריסי המלך משמרי הסף
ויבקש לשלוח יד למילך אחשורוש וידע הדבר
למרדי ויגר לאסתר המלכה ותאמיר אסתר למילך
בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצא ויתלו עניהם על
עץ ויכתב בספר דברי הימים לפניה המלך אחר
הרבים האלה גREL המלך אחשורוש את המן בז
המידתא האגgi וילשאדו וישם את כסאו מעיל כל
השרים אשר אותו וככל עברי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומישתיזים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדי
לא יכרע ולא ישתחוו ויאמר עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מודיע אתה עובד את מצות
המלך ויהי באמורם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
ויאיד להמן לראות היימדו דברי מרדכי כי הגיר
להם אשר הוא יהודי ויראה המן כי אין מרדכי כרע
ומשתיזה לו וימלא המן חמה ויבז בעיניו לשלא
יד במרדי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש
המן להשמד את כל היהודים אשר דבר המלך ודרתו מגע
אחשורוש עם מרדכי בזידש הראשון הוא חדש

ציסן בשעת שתים עשרה למילך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני המן מיום ושלוח בגדים להלביש
שנתיים עשר הוא חדש אדר ויאמר המן
למלך אחשורוש ישבו עם אחד מפוזר ומفرد בז
העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שננות מכל
עם ואת דתיהם מלך איזם עשים ולמלך אין שוד
להניזם אם על המלך טוב יכתוב לאבדם ושרת
אלפים ככר כספה אשקלל על ידי עשי המלך באברה
להביא אל גניזה המלך ויסר המלך את שבתו מעל
ידה ויתנה להמן בז המידתא האגgi ערך היהודים
ולפנות עלייה לבוא אל המלך להחנן לו ולבקש
בו כשוב בעיניך ויקראו ספר המלך בזידש הראשו
בשלושה עשר ייס בו ויכתב ככל אשר צוה המן
מרדי ותאמיר אסתר להתר ותצוהו אל מרדכי
כל עברי המלך ועם מדיניות המלך יודעים אשר
להביא ומשינה אשר יבוא אל המלך אל האוצר
הפנימית אשר לא יקרה אותה דתו להכית לבך
מאשר לו שיט לבו המלך את שרביש הזהב וזעיר
ואני לא נקראת לבודא אל המלך זה שלושים יוסט
ויאידו למרדי אמר דברי אסתר ויאמר מרדכי
להшиб אל אסתר אל חזמי בנפשך להמלט בית
ביום אחד בשלושה עשר לחודש שניים עשר הוא
המלך מכל היהודים כי אב הזידש תזרישי בערת
המלך זאת רוץ והצלה יעמוד ליהודי ממקום אחר
אות ובית אפר תאבריו וכי יודע אם לעת זאת
האגעטה למולכotta ותאמיר אסתר להшиб אל מרדכי
מלך זהה נטהה בשושן הבירה והמלך ודהמן
ישבו לשאות והעיר שושן נבוכה
ומרדי ידע את כל אשר נעשה ויקרע
מרדי את בגדיו וילבש שיק ואפר וייצא בתור העיר
ויעק עק גזילה ומורה ויבוא עד להן שערכ
מלך כי אין כביא אל שער המלך בלבוש שיק ובכל
כידינה ומירזקה מקום אשר דבר המלך ודרתו מגע
אבל גדרול לייהודים וצום ובכי ומסטר שך ואפר
הפנימית נצח בית המלך והמלך יושב על כסא